

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2014/95/EU**2018/EØS/76/76****av 22. oktober 2014****om endring av direktiv 2013/34/EU med hensyn til visse store foretaks og konserners offentliggjøring av ikke-finansielle opplysninger og opplysninger om mangfold(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 50 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I sin melding av 13. april 2011 med tittelen «Single Market Act — Twelve levers to boost growth and strengthen confidence — 'Working together to create new growth'» påpekte Kommisjonen behovet for å øke åpenheten slik at sosiale opplysninger og miljøopplysninger som foretak i alle sektorer og i alle medlemsstater framlegger, får samme høye nivå. Dette er helt i samsvar med medlemsstatenes mulighet til ved behov å kreve ytterligere forbedringer av åpenheten når det gjelder foretakenes ikke-finansielle opplysninger, noe som i seg selv er en kontinuerlig prosess.
- 2) Behovet for å forbedre foretakenes offentliggjøring av sosiale opplysninger og miljøopplysninger gjennom å legge fram et forslag til regelverk på området ble gjentatt i kommisjonsmeldingen med tittelen «A renewed EU strategy 2011–14 for Corporate Social Responsibility», som ble vedtatt 25. oktober 2011.
- 3) I sine resolusjoner av 6. februar 2013 kalt henholdsvis «Corporate Social Responsibility: accountable, transparent and responsible business behaviour and sustainable growth» og «Corporate Social Responsibility: promoting society's interests and a route to sustainable and inclusive recovery» anerkjente Europaparlamentet betydningen av at foretak legger fram opplysninger om bærekraft, f.eks. sosiale faktorer og miljøfaktorer, med henblikk på å påvise risikoer for bærekraften og øke investorenes og forbrukernes tillit. Offentliggjøring av ikke-finansielle opplysninger er virkelig grunnleggende for å skape endring i retning av en bærekraftig verdensøkonomi gjennom å kombinere langsiktig lønnsomhet med sosial rettferdighet og miljøvern. I denne sammenhengen bidrar offentliggjøringen av ikke-finansielle opplysninger til å måle, overvåke og forvalte foretakenes resultater og deres innvirkning på samfunnet. Europaparlamentet oppfordret derfor Kommisjonen til å framlegge et forslag til regelverk for foretaks offentliggjøring av ikke-finansielle opplysninger som gir stor handlefrihet, for å ta hensyn til de mange sidene ved foretaks samfunnsansvar og deres varierende strategier for å ivareta dette ansvaret, og som i tillegg gir tilstrekkelig sammenlignbarhet for å oppfylle både investorers og andre berørte parter behov og behovet for å sikre forbrukerne lett tilgang til opplysninger om foretakenes innvirkning på samfunnet.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 330 av 15.11.2014, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 39/2016 av 5. februar 2016 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXII (Selskapsrett), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 45 av 20.7.2017, s. 63.

(1) EUT C 327 av 12.11.2013, s. 47.

(2) Europaparlamentets holdning av 15. april 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 29. september 2014.

- 4) Samordningen av nasjonale bestemmelser om visse store foretaks offentliggjøring av ikke-finansielle opplysninger er viktig for foretakenes, aksjeeiernes og andre berørte parter interesser. En samordning er nødvendig på disse områdene ettersom de fleste av disse foretakene driver virksomhet i mer enn én medlemsstat.
- 5) Det er også nødvendig å fastsette visse rettslige minstekrav med hensyn til omfanget av de opplysningene som bør gjøres tilgjengelige for allmennheten og myndighetene av foretak i hele Unionen. De foretakene som omfattes av dette direktiv, bør gi et pålitelig og helhetlig bilde av sin strategi, sine resultater og sine risikoer.
- 6) For å gjøre de ikke-finansielle opplysningene som offentliggjøres i hele Unionen, mer ensartede og sammenlignbare bør visse store foretak utarbeide en ikke-finansiell erklæring som minst inneholder opplysninger om miljøspørsmål, sosiale spørsmål og personalspørsmål samt spørsmål om respekt for menneskerettighetene og om bekjempelse av korrupsjon. Denne erklæringen bør inneholde en beskrivelse av strategier, resultater og risikoer knyttet til disse spørsmålene og bør inngå i det berørte foretakets årsberetning. Den ikke-finansielle erklæringen bør i tillegg inneholde opplysninger om de framgangsmåtene for behørig aktsomhet som foretaket anvender, også, når det er relevant og rimelig, med hensyn til dets forsynings- og underleverandørkjeder, for å påvise, forebygge og dempe aktuelle og potensielle negative virkninger. Det bør være mulig for medlemsstatene å unnta foretak som er omfattet av dette direktiv, fra kravet om å utarbeide en ikke-finansiell erklæring dersom det er utarbeidet en særskilt rapport for samme regnskapsår som har samme innhold.
- 7) Dersom foretak skal utarbeide en ikke-finansiell erklæring, bør den, når det gjelder miljøspørsmål, inneholde nærmere opplysninger om aktuelle og forutsigbare virkninger av foretakets virksomhet på miljøet og, når det er relevant, på helse og sikkerhet, bruken av fornybar og/eller ikke-fornybar energi, klimagassutslipp, vannforbruk og luftforurensning. Når det gjelder sosiale spørsmål og personalspørsmål, kan opplysningene i erklæringen omhandle tiltak som treffes for å sikre likestilling mellom kjønnene, gjennomføringen av Den internasjonale arbeidsorganisasjons grunnleggende konvensjoner, arbeidsvilkårene, dialogen mellom partene i arbeidslivet, respekten for arbeidstakeres rett til å bli informert og hørt, respekten for fagforeningsrettigheter, helse og sikkerhet på arbeidsplassen og dialogen med lokalsamfunnene og/eller tiltak som treffes for å sikre vern og utvikling av disse samfunnene. Med hensyn til menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon kan den ikke-finansielle erklæringen inneholde opplysninger om forebygging av brudd på menneskerettigheter og/eller virkemidler som er innført for å bekjempe korrupsjon.
- 8) De foretakene som er omfattet av dette direktiv, bør framlegge tilstrekkelige opplysninger om forhold som utpeker seg ved at de mest sannsynlig vil føre til at det oppstår vesentlige risikoer med alvorlige virkninger, samt om alvorlige virkninger som allerede har oppstått. Hvor alvorlige disse virkningene er, bør vurderes på bakgrunn av deres omfang og betydning. Risikoen for negative virkninger kan stamme fra foretakets egen virksomhet eller være knyttet til dets drift og, når det er relevant og rimelig, dets produkter, tjenester eller forretningsforbindelser, herunder dets forsynings- og leverandørkjeder. Dette bør ikke føre til unødvendige administrative tilleggsbyrder for små og mellomstore bedrifter.
- 9) Foretak som er omfattet av dette direktiv, kan framlegge disse opplysningene på grunnlag av nasjonale rammer, EU-baserte rammer, f.eks. EU-ordningen for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS), eller internasjonale rammer, f.eks. FNs (De forente nasjoner) Global Compact, de veiledende prinsippene for næringsliv og menneskerettigheter som gjennomfører FN-rammen «Protect, Respect and Remedy», OECDs (Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling) retningslinjer for flernasjonale foretak, Den internasjonale standardiseringsorganisasjons ISO 26000, Den internasjonale arbeidsorganisasjons trepartserklæring om prinsipper for flernasjonale foretak og sosialpolitikk, Global Reporting Initiative eller andre anerkjente internasjonale rammer.
- 10) Medlemsstatene bør sørge for at det finnes egnede og effektive metoder for å sikre at foretak offentliggjør ikke-finansielle opplysninger i samsvar med dette direktiv. For det formål bør medlemsstatene sikre at det finnes effektive nasjonale framgangsmåter for å håndheve overholdelsen av pliktene fastsatt i dette direktiv, og at disse framgangsmåtene er tilgjengelige for alle personer og rettssubjekter som i samsvar med nasjonal rett har en rettmessig interesse i å sikre at direktivets bestemmelser overholdes.
- 11) I nr. 47 i sluttdokumentet fra FNs Rio+20-konferanse kalt «The Future We Want» anerkjennes betydningen av at foretak rapporterer om bærekraft, og foretakene oppmuntres til, når det er relevant, å vurdere å integrere opplysninger om bærekraft i sine periodiske rapporter. Næringen, berørte regjeringer og berørte parter oppmuntres også til, eventuelt med støtte fra FN-systemet, å utvikle modeller for beste praksis og fremme integreringen av finansielle og ikke-finansielle opplysninger, idet det tas hensyn til erfaringer som er gjort innenfor allerede eksisterende rammer.

- 12) Investorers tilgang til ikke-finansielle opplysninger er et skritt i retning av å nå milepælen om i 2020 å ha innført markeds- og politikkinsentiver som belønner foretakene for å investere i effektivitet innenfor rammen av veikartet for et ressurseffektivt Europa.
- 13) I sine konklusjoner av 24. og 25. mars 2011 oppfordret Det europeiske råd til at den samlede regelbyrden, særlig for små og mellomstore bedrifter (SMB), reduseres både på unionsplan og på nasjonalt plan, og det foreslo tiltak for å øke produktiviteten, samtidig som Europa 2020-strategien for intelligent, bærekraftig og inkluderende vekst har som mål å bedre forretningsklimaet for små og mellomstore bedrifter og fremme internasjonaliseringen av dem. I henhold til prinsippet «tenk smått først» bør derfor de nye offentliggjøringskravene få anvendelse bare på visse store foretak og konserner.
- 14) Virkeområdet for disse ikke-finansielle offentliggjøringskravene bør defineres ut fra gjennomsnittlig antall ansatte, balansesum og nettoomsättning. Små og mellomstore bedrifter bør unntas fra tilleggskrav, og plikten til å offentliggjøre en ikke-finansiell erklæring bør få anvendelse bare på de store foretakene som er foretak av allmenn interesse, og på de foretakene av allmenn interesse som er morforetak i et stort konsern, og som i hvert tilfelle har mer enn 500 ansatte i gjennomsnitt, for konserner på konsolidert grunnlag. Dette bør ikke hindre medlemsstatene i å kreve at andre foretak og konserner enn dem som er omfattet av dette direktiv, offentliggjør ikke-finansielle opplysninger.
- 15) Mange av foretakene som faller inn under virkeområdet for europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU⁽¹⁾, inngår i konserner. Det bør utarbeides konsoliderte årsberetninger slik at deltakere og tredjeparter kan få opplysninger om disse konsernene. Nasjonal rett om konsoliderte årsberetninger bør derfor samordnes med sikte på å nå målene om at opplysninger som offentliggjøres av foretak i Unionen, skal være sammenlignbare og ensartede.
- 16) Revisorer som foretar lovfestet revisjon, og revisjonsselskaper bør bare kontrollere at den ikke-finansielle erklæringen eller den særskilte rapporten er framlagt. Dessuten bør medlemsstatene kunne kreve at opplysningene som inngår i den ikke-finansielle erklæringen eller i den særskilte rapporten, kontrolleres av en uavhengig tilbyder av attestasjonstjenester.
- 17) For å lette foretakenes offentliggjøring av ikke-finansielle opplysninger bør Kommisjonen utarbeide ikke-bindende retningslinjer, herunder sentrale generelle og sektorvise ikke-finansielle ytelsesindikatorer. Kommisjonen bør ta hensyn til gjeldende beste praksis, den internasjonale utviklingen og resultater av andre EU-initiativer på området. Kommisjonen bør holde hensiktsmessige samråd, herunder med berørte parter. Når det vises til miljøaspekter, bør Kommisjonen minst behandle arealbruk, vannforbruk, klimagassutslipp og materialforbruk.
- 18) Mangfoldet av kompetanse og synspunkter blant medlemmene av foretakenes administrasjons-, ledelses- og kontrollorganer skaper en god forståelse av det berørte foretakets organisasjon og virksomhet. Det gjør det mulig for medlemmene av disse organene å utfordre ledelsens beslutninger på en konstruktiv måte og være mer åpne for nye ideer, noe som motvirker ensartede synspunkter hos medlemmene, såkalt gruppetenkning. Det bidrar dermed til et effektivt tilsyn med ledelsen og en god styring av foretaket. Det er derfor viktig å øke åpenheten om den mangfoldspolitikken som følges. På den måten blir markedet informert om foretaksstyringsmetoden, noe som indirekte legger et press på foretakene for å øke mangfoldet i styrene.
- 19) Plikten til å offentliggjøre mangfoldsstrategiene for administrasjons-, ledelses- og kontrollorganene med hensyn til f.eks. alder, kjønn eller utdannings- og yrkesbakgrunn bør gjelde bare for visse store foretak. Offentliggjøring av mangfoldsstrategien bør inngå i erklæringen om foretaksstyring som fastsatt i artikkel 20 i direktiv 2013/34/EU. Dersom det ikke anvendes noen mangfoldsstrategi, bør det ikke være noen plikt til å innføre en, men erklæringen om foretaksstyring bør inneholde en tydelig forklaring på hvorfor det er slik.

(1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

- 20) Det er konstatert initiativer på unionsplan, herunder landspesifikk rapportering for flere sektorer samt Det europeiske råds henvisninger i sine konklusjoner av 22. mai 2013 og 19. og 20. desember 2013 til store foretaks og konsersners landspesifikke rapportering, lignende bestemmelser i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU⁽¹⁾ og internasjonale anstrengelser for å øke åpenheten i finansiell rapportering. Innenfor rammen av G8 og G20 er OECD blitt bedt om å utarbeide en standardisert rapporteringsmal slik at flernasjonale foretak kan rapportere til skattemyndighetene hvor i verden de skaper sitt overskudd og betaler skatt. En slik utvikling utfyller forslagene i dette direktiv som egnede tiltak tilpasset de respektive formål.
- 21) Ettersom målet for dette direktiv, som er å gjøre opplysningene som offentliggjøres av visse store foretak og konserner i Unionen, mer relevante, ensartede og sammenlignbare, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av sine virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 22) Dette direktiv er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, herunder frihet til å drive næringsvirksomhet, personvern og vern av personopplysninger. Dette direktiv må gjennomføres i samsvar med disse rettighetene og prinsippene.
- 23) Direktiv 2013/34/EF bør derfor endres.

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Endringer i direktiv 2013/34/EU

I direktiv 2013/34/EU gjøres følgende endringer:

- 1) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 19a

Ikke-finansiell erklæring

1. Store foretak som er foretak av allmenn interesse, og som på balansedagen overskrider kriteriet om et gjennomsnittlig antall på 500 ansatte i løpet av regnskapsåret, skal i årsberetningen ta med en ikke-finansiell erklæring som inneholder opplysninger i det omfang som er nødvendig for å forstå foretakets utvikling, resultat og stilling samt virkningene av dets virksomhet, og som minst omhandler miljøspørsmål, sosiale spørsmål og personalspørsmål samt spørsmål om respekt for menneskerettighetene og om bekjempelse av korrupsjon, herunder

- a) en kort beskrivelse av foretakets forretningsmodell,
- b) en beskrivelse av de strategiene foretaket følger i disse spørsmålene, herunder de framgangsmåtene for behørig aktsomhet som er gjennomført,
- c) resultatet av disse strategiene,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

- d) de vesentlige risikoene knyttet til disse spørsmålene i forbindelse med foretakets virksomhet, herunder, når det er relevant og rimelig, dets forretningsforbindelser, produkter eller tjenester som kan forventes å ha negativ virkning på disse områdene, og hvordan foretaket håndterer disse risikoene,
- e) de sentrale ikke-finansielle ytelsesindikatorerne som er relevante for den aktuelle virksomheten.

Dersom foretaket ikke følger noen strategi på et eller flere av disse områdene, skal den ikke-finansielle erklæringen inneholde en klar og begrunnet forklaring på dette.

Den ikke-finansielle erklæringen nevnt i første ledd skal også ved behov inneholde henvisninger og tilleggsforklaringer til beløp oppført i årsregnskapet.

Medlemsstatene kan tillate at opplysninger om forestående utvikling eller om spørsmål som det forhandles om, utelates i unntakstilfeller dersom medlemmene av administrasjons-, ledelses- og kontrollorganer, som handler innenfor rammen av den myndighet de er gitt i henhold til nasjonal rett, og kollektivt har ansvar for sin oppfatning, er av den behørig begrunnede oppfatning at offentliggjøringen av slike opplysninger er til alvorlig skade for foretakets markedsstilling, forutsatt at en slik utelatelse ikke hindrer en rimelig og balansert forståelse av foretakets utvikling, resultat og stilling samt virkningene av dets virksomhet.

Når medlemsstatene krever at opplysningene nevnt i første ledd skal offentliggjøres, skal de fastsette at foretakene kan støtte seg på nasjonale, EU-baserte eller internasjonale rammer, og foretakene skal i så fall angi hvilke rammer de har benyttet.

- 2. Foretak som oppfyller kravet i nr. 1, skal anses å ha oppfylt kravet knyttet til analysen av ikke-finansielle opplysninger omhandlet i artikkel 19 nr. 1 tredje ledd.
- 3. Et foretak som er et datterforetak, skal unntas fra kravet i nr. 1 dersom foretaket og dets datterforetak omfattes av et annet foretaks konsoliderte årsberetning eller særskilte rapport, som er utarbeidet i samsvar med artikkel 29 og denne artikkel.
- 4. Dersom et foretak for samme regnskapsår utarbeider en særskilt rapport, uansett om den bygger på nasjonale, EU-baserte eller internasjonale rammer, og denne rapporten inneholder de opplysningene som er nødvendige for den ikke-finansielle erklæringen omhandlet i nr. 1, kan medlemsstatene unnta nevnte foretak fra kravet om å utarbeide den ikke-finansielle erklæringen angitt i nr. 1, forutsatt at den særskilte rapporten
 - a) offentliggjøres sammen med årsberetningen i samsvar med artikkel 30 eller
 - b) gjøres offentlig tilgjengelig på foretakets nettsted innen en rimelig frist som ikke kan være lengre enn seks måneder etter balansedagen, og at det vises til den i årsberetningen.

Nr. 2 får tilsvarende anvendelse på foretak som utarbeider en særskilt rapport som nevnt i første ledd i dette nummer.

- 5. Medlemsstatene skal sikre at revisoren som foretar lovfestet revisjon, eller revisjonsselskapet kontrollerer om den ikke-finansielle erklæringen nevnt i nr. 1 eller den særskilte rapporten nevnt i nr. 4 er framlagt.
 - 6. Medlemsstatene kan kreve at opplysningene i den ikke-finansielle erklæringen nevnt i nr. 1 eller i den særskilte rapporten nevnt i nr. 4 kontrolleres av en uavhengig tilbyder av attestasjonstjenester.»
- 2) I artikkel 20 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 1 skal ny bokstav lyde:
 - «g) en beskrivelse av mangfoldsstrategien som anvendes av foretakets administrasjons-, ledelses- og kontrollorgan med hensyn til f.eks. alder, kjønn eller utdannings- og yrkesbakgrunn, målene for mangfoldsstrategien, hvordan strategien gjennomføres og resultatene i rapporteringsperioden. Dersom det ikke anvendes noen slik strategi, skal erklæringen inneholde en forklaring på hvorfor det er slik.»

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Revisoren som foretar lovfestet revisjon, eller revisjonsselskapet skal avgi en uttalelse i samsvar med artikkel 34 nr. 1 annet ledd om opplysningene som er utarbeidet i henhold til nr. 1 bokstav c) og d) i denne artikkel, og skal kontrollere at opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav a), b), e), f) og g) er framlagt.»

c) Nr. 4 skal lyde:

«4. Medlemsstatene kan unnta foretak nevnt i nr. 1 som bare har utstedt andre verdipapirer enn aksjer som er opptatt til notering på et regulert marked i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF, fra anvendelse av nr. 1 bokstav a), b), e), f) og g) i denne artikkel, med mindre slike foretak har utstedt aksjer som det handles med i en multilateral handelsfasilitet som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 15 i direktiv 2004/39/EF.»

d) Nytt nummer skal lyde:

«5. Uten hensyn til artikkel 40 får nr. 1 bokstav g) ikke anvendelse på små og mellomstore bedrifter.»

3) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 29a

Konsolidert ikke-finansiell erklæring

1. Foretak av allmenn interesse som er morforetak i et stort konsern som på balansedagen på konsolidert grunnlag overskrider kriteriet om et gjennomsnittlig antall på 500 ansatte i løpet av regnskapsåret, skal i den konsoliderte årsberetningen ta med en konsolidert ikke-finansiell erklæring som inneholder opplysninger i det omfang som er nødvendig for å forstå konsernets utvikling, resultat og stilling samt virkningene av dets virksomhet, og som minst omhandler miljøspørsmål, sosiale spørsmål og personalspørsmål samt spørsmål om respekt for menneskerettighetene og om bekjempelse av korrupsjon, herunder

- a) en kort beskrivelse av konsernets forretningsmodell,
- b) en beskrivelse av de strategiene konsernet følger i disse spørsmålene, herunder de framgangsmåtene for behørig aktsomhet som er gjennomført,
- c) resultatet av disse strategiene,
- d) de vesentlige risikoene knyttet til disse spørsmålene i forbindelse med konsernets virksomhet, herunder, når det er relevant og rimelig, dets forretningsforbindelser, produkter eller tjenester som kan forventes å ha negativ virkning på disse områdene, og hvordan konsernet håndterer disse risikoene,
- e) de sentrale ikke-finansielle ytelsesindikatorer som er relevante for den aktuelle virksomheten.

Dersom konsernet ikke følger noen strategi på et eller flere av disse områdene, skal den konsoliderte ikke-finansielle erklæringen inneholde en klar og begrunnet forklaring på dette.

Den konsoliderte ikke-finansielle erklæringen nevnt i første ledd skal også ved behov inneholde henvisninger og tilleggsforklaringer til beløp oppført i konsernregnskapet.

Medlemsstatene kan tillate at opplysninger om forestående utvikling eller om spørsmål som det forhandles om, utelates i unntakstilfeller dersom medlemmene av administrasjons-, ledelses- og kontrollorganer, som handler innenfor rammen av den myndighet de er gitt i henhold til nasjonal rett, og kollektivt har ansvar for sin oppfatning, er av den behørig begrunnede oppfatning at offentliggjøringen av slike opplysninger er til alvorlig skade for konsernets markedsstilling, forutsatt at en slik utelatelse ikke hindrer en rimelig og balansert forståelse av konsernets utvikling, resultat og stilling samt virkningene av dets virksomhet.

Når medlemsstatene krever at opplysningene nevnt i første ledd skal offentliggjøres, skal de fastsette at morforetaket kan støtte seg på nasjonale, EU-baserte eller internasjonale rammer, og morforetaket skal i så fall angi hvilke rammer det har benyttet.

2. Et morforetak som oppfyller kravet i nr. 1, skal anses å ha oppfylt kravet knyttet til analysen av ikke-finansielle opplysninger omhandlet i artikkel 19 nr. 1 tredje ledd og i artikkel 29.

3. Et morforetak som også er et datterforetak, skal unntas fra kravet i nr. 1 dersom det unntatte morforetaket og dets datterforetak omfattes av et annet foretaks konsoliderte årsberetning eller særskilte rapport, som er utarbeidet i samsvar med artikkel 29 og denne artikkel.

4. Dersom et morforetak for samme regnskapsår utarbeider en særskilt rapport som gjelder hele konsernet, uansett om den bygger på nasjonale, EU-baserte eller internasjonale rammer, og denne rapporten inneholder de opplysningene som er nødvendige for den konsoliderte ikke-finansielle erklæringen omhandlet i nr. 1, kan medlemsstatene unnta nevnte morforetak fra kravet om å utarbeide den konsoliderte ikke-finansielle erklæringen angitt i nr. 1, forutsatt at den særskilte rapporten

a) offentliggjøres sammen med den konsoliderte årsberetningen i samsvar med artikkel 30 eller

b) gjøres offentlig tilgjengelig på morforetakets nettsted innen en rimelig frist som ikke kan være lengre enn seks måneder etter balansedagen, og det vises til den i den konsoliderte årsberetningen.

Nr. 2 får tilsvarende anvendelse på morforetak som utarbeider en særskilt rapport som nevnt i første ledd i dette nummer.

5. Medlemsstatene skal sikre at revisoren som foretar lovfestet revisjon, eller revisjonsselskapet kontrollerer om den konsoliderte ikke-finansielle erklæringen nevnt i nr. 1 eller den særskilte rapporten nevnt i nr. 4 er framlagt.

6. Medlemsstatene kan kreve at opplysningene i den konsoliderte ikke-finansielle erklæringen nevnt i nr. 1 eller i den særskilte rapporten nevnt i nr. 4 kontrolleres av en uavhengig tilbyder av attestasjonstjenester.»

4) I artikkel 33 skal nr. 1 lyde:

«1. Medlemsstatene skal sikre at medlemmene av et foretaks administrasjons-, ledelses- og kontrollorganer, som handler innenfor rammen av den myndighet de er gitt i henhold til nasjonal rett, har kollektivt ansvar for å sikre at

a) årsregnskapet, årsberetningen, erklæringen om foretaksstyring, dersom den framlegges for seg, og rapporten nevnt i artikkel 19a nr. 4 og

b) konsernregnskapet, de konsoliderte årsberetningene, den konsoliderte erklæringen om foretaksstyring, dersom den framlegges for seg, og rapporten nevnt i artikkel 29a nr. 4

utarbeides og offentliggjøres i samsvar med kravene i dette direktiv og eventuelt i samsvar med de internasjonale regnskapsstandardene vedtatt i samsvar med forordning (EF) nr. 1606/2002.»

5) I artikkel 34 skal nytt nummer lyde:

«3. Denne artikkel får ikke anvendelse på den ikke-finansielle erklæringen nevnt i artikkel 19a nr. 1 og den konsoliderte ikke-finansielle erklæringen nevnt i artikkel 29a nr. 1 eller på de særskilte rapportene nevnt i artikkel 19a nr. 4 og artikkel 29a nr. 4.»

6) I artikkel 48 innsettes følgende ledd før siste ledd:

«I rapporten skal det også vurderes, idet det tas hensyn til utviklingen i OECD og resultatene av tilsvarende EU-initiativer, om det er mulig å innføre et krav om at store foretak hvert år skal utarbeide en landspesifikk rapport for hver medlemsstat og tredjestat der de driver virksomhet, som minst inneholder opplysninger om overskudd, skatt betalt av overskudd og mottatt offentlige støtte.»

Artikkel 2

Retningslinjer for rapportering

Kommisjonen skal utarbeide ikke-bindende retningslinjer for metoder for rapportering av ikke-finansielle opplysninger, herunder sentrale generelle og sektorvise ikke-finansielle ytelsesindikatorer, for å lette foretakenes offentliggjøring av relevante, nyttige og sammenlignbare ikke-finansielle opplysninger. I forbindelse med dette skal Kommisjonen rådføre seg med berørte parter.

Kommisjonen skal offentliggjøre retningslinjene innen 6. desember 2016.

Artikkel 3

Gjennomgåelse

Kommisjonen skal framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om gjennomføringen av dette direktiv, herunder blant annet om dets virkeområde, særlig med hensyn til store unoterte foretak, dets effektivitet og omfanget av de retningslinjene og metodene som stilles til rådighet. Rapporten skal offentliggjøres innen 6. desember 2018 og skal om nødvendig følges av egnede forslag til regelverk.

Artikkel 4

Innarbeiding i nasjonal rett

1. Medlemsstatene skal innen 6. desember 2016 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Medlemsstatene skal fastsette at bestemmelsene nevnt i første ledd får anvendelse på alle foretak som omfattes av artikkel 1, for det regnskapsåret som begynner 1. januar 2017 eller i løpet av kalenderåret 2017.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 5

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 6***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg 22. oktober 2014.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

B. DELLA VEDOVA

Formann
